

1. PAPA (27) *sb m*

Pierwsze a pochylone (w tym 1 r. błędne znakowanie), końcowe jasne (w tym 3 r. błędne znakowanie).
sg *N* pąpa (17). ◊ *G* pąpy (3). ◊ *D* pąpie (3). ◊ *A* pąpę (1). ◊ *I* pąpą (2). ◊ [*L* pąpie.] ◊ *pl* *A* pąpy (*I*).
Sł stp, Cn brak, Linde XIX w. w innym znaczeniu.

1. *Głowa Kościoła rzymskokatolickiego, papież (27)* : Abowim nic inego nye známyenyue Papá/ yedno oycá/ iż on yeft y ma być połpolitym oycem wśłego krześciyaństwa. *KromRozm III* N5; *GórnDworz* O5v; [Tak ich bracia potym na zjażdzie bazylejskim O papie obmyślajac [...], Z domu Sabaudyjskiego za głowę obrali. *Apolog* 53].

W połączeniu z imieniem i raz z numerem kolejnym (3): *Miech* **3v; Clemens Papá. *BielKron* 176v *marg*; *GórnDworz* O5.

a. *Pogardliwie z pozycji innowierców (21)* : kto tákowe hárdę y pyłzne przezwiśko/ PAPA/ dał Biłkupowi Rzymłkiemu? *KrowObr* 7, 7, 7v [3 r.], Tt2; Dziwna to rzecz kto tho śmie/ ná Bogá żywego/ Tárgnać fie/ przywłalczcziac/ łobyę mieyśce iego. [...] Podobnoć też ták będye/ y Papye náłzemu/ Bo fie ná wżem przeciwi Bogu naywyłzłzemu. *RejZwierz* 103v; *CzechRozm* 81v; *CzechEp* 417 [3 r.], 421, 424, 425 *marg*.

W etymologii i złośliwych pseudoetymologiach (2): (marg) [O]dkąd Rzym[s]kiego księdzǎ Papą názywǎiǎ. (-) Iełli Pąpǎ od pǎłzey/ ábo od pǎśienia? ielłize też od pǎná/ ábo pǎnowǎnia/ názwǎny ielłt ksiǎdz Rzymłki? *CzechEp* 425, 425; [bo to Polłkie flowo Pǎpǎ/ połpolicie tełz dziǎtki v nas łkoro mowic poczinaǎiǎ wołǎiǎ iakoby rzekli ieśc gdyłz Pǎpieś [!] Rzymłki ták ielłt człowiek nie náfycony *KrowObraz* M4v].

Wyrażenie: »papa rzymski« [szyk 4:2] (6): poniewǎż włzytko to Rzymłki Papa czyni/ á czyni znǎcznie przeciwi Chriśtułowi/ wǎżac łię tego/ y czyniac to/ częgo łwym Chriśtus czyniēc zǎkazał *CzechEp* 405; ále zgołǎ Antychrist, ktorým iest Papa Rzymłki, zǎ nic ma Bogǎ oycow łwych *CzechEp* 414; Bo, á komu to wǎcey służyć może iáko Pǎpie Rzymłkiemu, ktorý łię łam Bogiem czyni: zǎdnemu łię łǎdziēc nie da: á łam chce włzytki łǎdziēc *CzechEp* 420, 324, 417, 421.

2. [Tytuł zasłużonych biskupów wczesnochrześcijańskich: Tákte/ nie zǎwłze gdy Papǎ włpominan bywa rozumie łię Pǎpież Rzymu łtǎrego/ y owłzem to nazwiłko y inłzym zwłłzcziǎ co znǎcznieyłzym Biłkupom á pogotowiu Pǎtriǎrchom łłuzýło *BronApokr* 214.

W połączeniu z imieniem: Hieronim nabłogołłǎwieńłzemu Pǎpie Augułtinowi. *BronApokr* 214.

Szereg: »papa i patryjarcha«: Melety z łǎłki Bożey Papǎ y Pǎtriǎrchǎ wielkiego miǎłtǎ Alexandryey/ y łędzǎia powłzeczny. *BronApokr* 281.]

Cf PAPIEŻ